Biblioteca Centrală
Regiona...
Huned...

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 30 (382) * Miercuri 13 Aprilie 1955 * 4 pag. 15 bani

Cum cresc mugurii? Care din ei vor da frunze și care flori? Care este procesul de dezvoltare a mugurilor? Nerăbdători copiii așteaptă explicațiile tovarășei profesoare de Științele Naturii.

Micul turnător

După ce își pregătește lecțiile, în fiecare zi, Cornel Ciobanu trece pe la turnătoria cooperativei meșteșugărești „7 Noembrie" din Craiova. Aici, lucrează și tatăl său, ca turnător. Incă de multă vreme, Cornel s'a făcut cunoscut în turnătorie. La început oamenii nici nu-l băgau în seamă. Cu timpul însă, Cornel a prins câte ceva din meșteșug și acum, adeseori îl ajută pe tatăl său și pe ceilalți lucrători. Impreună cu tatăl său, a turnat mai de mult o pompă. De curând turnătoria a primit dela București o comandă în care se cerea executarea a mai multor pistoane de aluminiu. Cornel a ținut să participe la îndeplinirea acestei comenzi.

Despre îndemânarea lui Cornel au auzit și colegii lui dela școală.

— Fă și pentru școala noastră un clopoțel, i-au zis băieții într'o zi. Al nostru s'a spart și nu ne mai putem folosi de el.

— Bine, am să fac, le-a promis el.

Clădirea școlii în care învață Cornel este deosebit de mare. Ca să sune de recreație sau de intrare la clasă, elevul de serviciu trebuia să urce scara la etaj și să colinde sălile dela un capăt la altul.

— Am să torn un clopot mare și am să-l agăț în fața școlii, și-a zis Cornel îndreptându-se spre casă. N'o să mai fie nevoie ca elevul de serviciu să alerge pe scări și pe coridoare, așa ca până acum.

★

— Tată, nouă ne trebue un clopoțel la școală, spuse băiatul de cum intră în turnătorie.

— Și de ce-mi spui mie?

— Știi, tată, băieții m'au rugat pe mine să le fac unul. Dar unul mai mare aș vrea să fac, ca să aibă sunetul mai puternic.

— Te-ai angajat în fața lor să-l faci? — îl întrebă mirat tatăl.

— Da!

— Fă-l, dacă-i așa! Nu trebue să rămâi de rușine în fața lor! Dar mai întâi treci pe la conducerea cooperativei să-ți aprobe.

★

Lucrul nu era tocmai ușor. Tatăl urmărea cu atenție mișcările băiatului. „Dar dacă greșește"? — se întreba în sinea sa. „Nu, am să-l las să văd cum se descurcă!" Dar băiatul nici nu lua în seamă frământarea tatălui. Din pământ făcu forma clopotului, după toate regulile, apoi se apucă să toarne aliajul.

— Aici am să-l prind cu greșala, își mai zise tatăl. N'o să cunoască aliajul din care trebue turnat clopotul.

Și într'adevăr, Cornel părea gânditor. Dar după ce chibzui câteva minute, băiatul se lumină la față. Tatăl se apropie de el și, ca încercare, îl întrebă:

— Poți să-mi spui și mie care-i compoziția aliajului, flăcăule?

— Apoi, zinc, alamă, aluminiu... Dar trebue să adaug și bronz — răspunse băiatul.

— Bronz! De ce să mai pui bronz? Ce rost are?

Cornel roși, dar nu-și pierdu curajul. Işi dădu seama că tatăl vrea să-l pună la încercare. I se mai întâmplase doar. Așa că răspunse pe dată:

— Compoziția dă rezonanță, dar nu leagă. Fără bronz, clopotul s'ar sparge pe dată. Pe când amândouă la un loc dă un aliaj bine legat și cu o rezonanță bună.

Nemaiavând ce zice, tatăl încercă să-și ajute băiatul. Era mândru de el. Nu după multă așteptare, Cornel scoase la iveală un clopot de toată frumusețea.

— Așa zic și eu clopot. N'o să se mai spargă cu una cu două, îl lăudă tatăl.

Chiar a doua zi clopotul a fost așezat în fața școlii, la intrare. Ce s'au mai minunat școlarii! Fiecare avea dorința să-l încerce odată. Ii făcură proba. Sunetul său se auzea limpede din toate clasele.

— Așa clopot mai zic și eu. Il auzi dela o poștă — își exprimă unul din școlari mulțumirea.

— Bravo, Cornel, să ne trăiești.

Fiecare voia să mulțumească colegului lor într'un fel.

★

In familia Ciobanu sunt acum doi turnători. Unul, tatăl, a turnat până acum sute și sute de piese, celălalt, fiul, a turnat singur doar o piesă: clopotul dela Școala de 7 ani, Nr. 5. Vor trece însă anii, și Cornel își va număra piesele turnate, nu câte una, ci cu sutele, ca și tatăl său.

Gh. NEGREA

Vești pionierești

Pentru frații noștri mai mici

In cinstea zilei de I Iunie, Ziua Internațională a Copilului, noi, pionierii și elevii din clasa a IV-a, ne-am gândit de pe acum să pregătim câteva surprize plăcute pentru frații noștri mai mici dela grădiniță; pentru asta am hotărît să le facem niște jucării.

Am strâns materialul necesar: bucăți de pânză, stambă, placaj și vopsele. Din ele am început să confecționăm rochii pentru păpuși, mobilă, cărucioare, leagăne și avioane.

Acestea vor fi darurile noastre.

Felicia MOȘOIU
Școala de 7 ani
comuna Rucăr, raionul
Muscel, reg. Pitești

I-am sprijinit pe părinți

Ca să ajutăm părinților noștri în campania de primăvară, noi, școlarii din clasa a III-a, am făcut proba de germinație a semințelor pregătite pentru semănat. Pentru asta am luat câte 100 de semințe de porumb, fasole și grâu de primăvară și le-am pus la încolțit în pământ, în niște lădițe. Lădițele le-am așezat în clasă, pe o masă, în apropierea sobei și zilnic ne-am îngrijit de udatul pământului. Când semințele au încolțit, am arătat rezultatul probei de germinație părinților noștri.

Gheorghe VLASA
cl. a III-a
Școala de 7 ani
Iernut — raionul Luduș

Pe ulița noastră

Acum câteva zile a plouat mult. Timpul s'a răcorit, iar pe uliță s'a făcut noroi alunecos. Pe o astfel de vreme ne-am dat seama că bătrânii de pe ulița noastră nu vor putea merge să-și aducă apă și lemne. Detașamentul nostru a hotărît să-i ajute... Ne-am îndreptat spre casa unuia dintre bătrâni. Am intrat și ne-am apucat de treabă. Când am plecat de acolo, lăsasem bătrânului lemne pentru foc pe trei zile, îi adusesem și apă proaspătă. La fel i-am ajutat pe toți bătrânii de pe ulița noastră.

Tudor V. NICOLAE
Conducătorul detașamentului Nr. 1 Școala de 7 ani Orleștii de Sus, raionul Drăgășani, reg. Pitești

Prima excursie

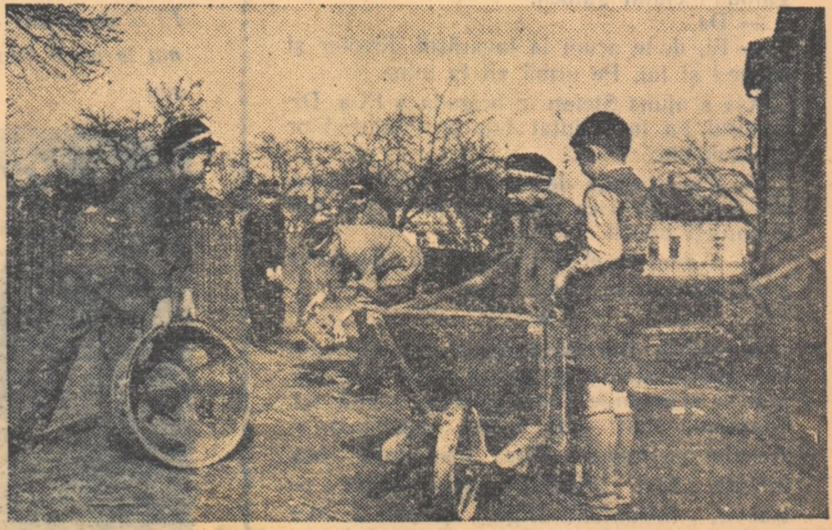
In primele zile însorite, colectivul de conducere al unității dela Școala de 7 ani din comuna Negoești, raionul Amaradia, împreună cu tovarășii profesori și învățători, au plănuit o excursie la pădurea din marginea satului.

Intr'o dimineață, când soarele de-abia răsărise, pionierii și elevii însoțiți de tovarășul instructor și de tovarășii profesori, au pornit la drum. Aveau de mers vreo 6 km. In pădure ei au observat multe fenomene despre care învățaseră la Științele Naturii.

La înapoiere au vizitat o biserică veche, ridicată în satul lor în anul 1821. Unul dintre tovarășii profesori le-a vorbit despre arhitectura acelei epoci.

Lulu SOLOMON
Corespondentul
„Scânteii pionierului"
pentru reg. Craiova

DIN FIER VECHI — MAȘINI ȘI UNELTE FOLOSITOARE

Mulți elevi dela Școala de 7 ani Nr. 5 de băieți din Craiova au pornit cu râvnă la strângerea fierului vechi. Impărțiți pe grupe, ei au trecut pe la locuințele oamenilor, strângând o cantitate de peste 4000 kg. fier vechi. Ei știu, că aceste piese vechi, curând vor fi transformate în mașini și unelte folositoare oamenilor muncii.

Oamenii sovietici semnează apelul păcii

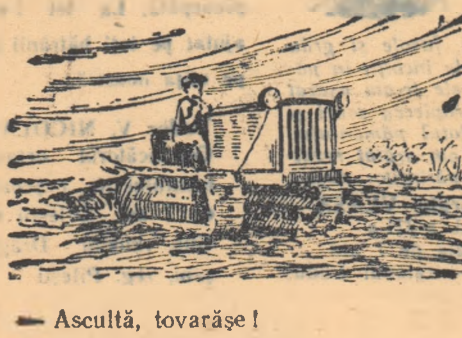

Oamenii sovietici sunt neclintiţi în voinţa lor de pace. Maestra A. Coroleva, dela tipografia model „A. A. Idanov" din Moscova, semnează Apelul dela Viena.

Fiul brigăzii a IX-a

Brigada a IX-a dela Staţiunea de Maşini şi Tractoare „Remus Opreanu" din raionul Medgidia, are un fiu — un fiu al ei. Nu înţelegeţi despre ce-i vorba ?! Dar e simplu! Să vă spun:

A venit nu de mult la staţiune un băieţandru blond şi cam slăbuţ cu o boceluţă în mână. S'a uitat prin curte cam stingherit, speriat de zgomotul asurzitor al tractoarelor aflate în reparaţie, a măsurat totul din priviri plin de curiozitate. Apoi a prins de mână pe un tractorist care tocmai trecea pe lângă el.

— Ascultă, tovarăşe!

— Spune că mă grăbesc...

— Ei, aşa repede nu pot să-ţi spun se fâstâci el. Vreau să te întreb ceva...

— Vezi tractorul ăla? Du-te lângă el şi aşteaptă-mă până aduc o piesă dela magazie.

A aşteptat niţel şi tractoristul a venit. S'au aşezat pe şenila unui tractor şi Ciureanu Ştefan (aşa-l cheamă pe băieţandrul nostru) i-a spus tot ce avea pe suflet: După ce a terminat şcoala elementară s'a dus la şcoala de tractorişti, a învăţat acolo două luni şi-apoi s'a gândit c'ar fi bine să vină la staţiune, ca să înveţe aici meseria. Lui îi place tractorul. De când avea el de gând să se facă tractorist!...

— Foarte bine, frate miu! Vii în brigada mea. E bine? îl întrebă tractoristul, mângâindu-i ciuful galben.

— Da.

— Ei, du-te acum la tovarăşul director şi spune-i şi lui. Pe urmă vii la mine.

Aşa a ajuns Ştefan în brigada a IX-a. Directorul l-a încredinţat tuturor tractoriştilor din brigadă:

— S'aveţi grijă de el, să-l învăţaţi meserie. Să-l creşteţi ca pe un fiu al vostru. Voi îi sunteţi tutorii.

— Venim cu el din campanie, tractorist gata. Nici nu se poate altfel.

★

De câteva zile plouă necontenit. Un vânt rece poartă stropii de ploaie ca pe nişte săgeţi şi te'mpunge cu duşmănie în obraji. Pufoaicele sunt ude, mâna îngheţată al dracului pe manete. Dar tractoarele ară înainte. Fiul brigăzii merge singur pe tractor, înfruntând frigul şi ploaia. Mai încolo, la capătul ogorului, îl aşteaptă Păduraru, un băiat înalt, cam aspru câteodată, dar bun la inimă. Il urmăreşte atent ca un instructor.

— Ţine maneta mai strâns, feciorule. Aşa. Când tragi de ea, să tremure tractorul. Ce? Ori ţi-e frig?

— Da de unde! se împotrivi el, deşi faţa-i roşie de vânt nu exprima acelaş lucru.

— Nu-i nimic. Aşa-i viaţa de tractorist. Mai tremuri câteodată, dar tractoriştii se ţin tari. Ştii ce să faci când te pătrunde frigul?

— Ce?

— Să te faci că nu-l iei în seamă, îi spune Păduraru pe un ton serios. Mergi înainte. Tractoristul e un om mândru. Nu se sperie de orice friguleţ. Ei, mai faci o tură?

— Mai fac.

Tractorul a zvâcnit uşor înainte. Ce frumos curg brazdele în urmă. Drepte, revene, pline de sănătate. Pământul negru ca o blană de castor, primeşte supus biciuirea calmă, binefăcătoare, a stropilor de ploaie.

...Fiul brigăzii a IX-a merge semeţ pe tractor. Merge singur cu siguranţă de tractorist vechi. Brigada i-a dat brevetul de tractorist fără vreo ceremonie deosebită, aici, în mijlocul stepei dobrogene.

Ion BAIEŞU

Să-i cunoaştem viaţa

In clasa a IV-a, dela Şcoala mixtă de 7 ani, Nr. 134 din Bucureşti e linişte. Tovarăşa învăţătoare dă ultimele îndrumări pentru temele de acasă şi aminteşte elevilor să nu uite să citească toate cărţile indicate la ora de citire. Până la 22 Aprilie, când se împlinesc 85 de ani dela naşterea marelui învăţător al omenirii V. I. Lenin, au rămas doar câteva zile!

Clopoţelul vesti sfârşitul orelor. Cei dintr'a IV-a se pregăteau să iasă din clasă, când Elisabeta îi anunţă:

— Nu uitaţi că azi e ziua noastră la bibliotecă. Aduceţi cărţile împrumutate şi veţi primi altele!

Elisabetei Angelescu, pionieră fruntaşă la învăţătură, îi place să citească foarte mult. Ea a citit despre copilăria şi anii de şcoală ai lui V. I. Lenin. Azi ea e de serviciu la bibliotecă şi va împărţi cărţile acestea şi colegelor ei.

Ileana Blejan, mai mult şoptind, ca să nu audă toată clasa, spune colegei ei de bancă:

— Să vezi ce surpriză ne-a pregătit Elisabeta! In bibliotecă sunt înşirate pe o măsuţă cărţi şi reviste care vorbesc despre viaţa şi activitatea lui Vladimir Ilici Lenin. Mai sunt acolo şi albume cu poze multe, o să le vezi, sunt foarte interesante. Haidem şi noi la bibliotecă!

Uşa camerei pionierilor, unde se află biblioteca, se deschise larg şi pionierii dintr'a III-a şi a IV-a umplură încăperea cu veselie şi voie bună. Atenţia lor se îndreptă spre standul de cărţi expuse. Răsfoiră revistele şi albumele, discutând aprins despre ele.

— Ia uite, şi cartea „In Muzeul V. I. Lenin" de Mihalcov, despre care ne-a vorbit tovarăşa învăţătoare azi, zise Sabina din clasa a III-a. Mi-o dai? Vreau s'o citesc neapărat!

Elisabeta deschise dulapul şi dintre cele 150 de volume scoase un registru unde trecu numele Sabinei şi titlul cărţii împrumutate.

Dintr'un colţ se auzi glasul lui Socoteanu Ion:

— In clasele noastre sunt unii copii neatenţi la ore care a doua zi nu ştiu bine lecţia. Cartea asta e foarte nimerită pentru ei. In ea se spune că Volodia Ulianov era foarte atent la lecţie şi asta îl ajuta foarte mult.

Rând pe rând copiii trec pe la bibliotecă şi iau cărţile dorite.

Elisabeta notă în registru, pe numele ei, singura carte rămasă: „Anii de copilărie şi de şcoală ai lui V. I. Lenin".

— Dar de ce o mai iei! Tu ai citit-o odată! — o întrebă cu mirare Victoria.

— E adevărat, dar vreau s'o duc mamei, să citească şi ea despre V. I. Lenin. Şi dânsa vrea să afle cât mai multe din viaţa lui!

Elisabeta vârî cartea cu grijă în ghiozdan şi, mulţumită de munca depusă azi în bibliotecă, plecă voioasă acasă, cu micul dar pentru mama ei.

A. DOMUŢA

Eu şi bunicul

(Film în culori, producţie a studiourilor maghiare).

Iată-l pe Berţi. A făcut o ispravă de pomină, amestecându-se într'o întrecere de ciclism. Acum se ascunde de concurenţii care-l caută furioşi pentrucă le-a pus beţe'n roate! De unde să-şi închipue dânşii că Berţi e viitorul lor coleg? El o să le dea mult de furcă, dar până la urmă le va fi bun prieten, împreună cu bunicul său.

...Şi iat-o pe Kati, o fetiţă abia venită dela ţară. Ea încă nu s'a obişnuit cu sgomotul şantierului, cu freamătul oraşului. Iubita ei răţuşcă pare fără niciun rost pe aici... In lipsa bălţii din sat, trebue să se mulţumească cu bălăcitul într'o cadă de baie... Şi în curând va măcăi disperată din... dulapul ce se află în clasa a VII-a! Cum ajunge acolo? In privinţa asta are cuvântul ecranul cinematografului!

Din experienţa pionierilor sovietici

Deschideţi „letopiseţul" pionierilor dela Şcoala Nr. 36 din Moscova şi el vă va povesti fapte pionereşti care fac cinste întregii unităţi.

In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, copiii au ajutat mamele ale căror fii luptau pe front. Ei au strâns bani pentru construirea unei coloane de tancuri, au colectat tone de fier vechi, au trimis sute de manuale şi cărţi în regiunile de unde fuseseră izgoniţi cotropitorii fascişti. In anul 1941 satul Sidorovscoe din regiunea Moscovei a fost ocupat de fascişti. Avutul şcolii a fost distrus şi jefuit. Când Armata Sovietică a eliberat satul, copiii dela Şcoala Nr. 36 din Moscova au plecat într'acolo pe schiuri. Au adus cu ei cărţi, manuale şi broşuri pentru punctul de agitaţie. In sat nu exista unitate de pionieri. Pionierii din Moscova au înfiinţat-o.

Viaţa de fiecare zi inspiră copiilor diferite acţiuni. Comitetul Comsomolului şi unitatea de pionieri îi ajută să organizeze şi să ducă la bun sfârşit orice lucru început. Acum un an, la şcoală a luat fiinţă un „Combinat pionieresc". Să vedeţi ce fel de combinat este acesta. Mulţi copii, după terminarea şcolii, doresc să intre în fabrici şi să devină muncitori calificaţi: lăcătuşi, strungari, frezori. Poţi să-ţi alegi orice specialitate. Dar să vii la uzină cu totul nepregătit, nu se poate. Copiii au hotărît să se pregătească din timp pentru activitatea minunată, interesantă, care îi aşteaptă ca muncitori.

Să vă povestim cum lucrează copiii la „Combinatul lor pionieresc".

Primii paşi

La început am ales ca şefi de ateliere pe copiii mai pricepuţi la feluritele meşteşuguri. Fiecare îşi dădea seama că era vorba de o acţiune nouă, neobişnuită şi grea. In combinat s'au înscris 200 de copii, deşi n'aveam decât un singur ferăstrău, o singură rindea, 3 ciocane şi câteva cuie. Ce era de făcut?

Sfătuindu-ne, am hotărît: comsomoliştii din clasa a IX-a B vor merge din clasă în clasă şi vor strânge lucruri aduse de copii. Doar fiecare are acasă cuie, hârtie, placaj, pânză, aţă, ace etc! Copiii au mai adus ciocane, cleşte şi un ferăstrău de mână. Desigur că toate acestea au fost de mare ajutor. Apoi întreaga şcoală a strâns fier vechi, hârtie, borcane şi sticluţe goale. Cu banii căpătaţi la predarea lor am cumpărat strictul necesar.

Comitetul de părinţi şi Comitetul Raional al Comsomolului ne-au dăruit apoi mai multe truse de unelte. Comsomoliştii dela fabrica „Molotov" ne-au dat o menghină, pile, placaj şi ne-au reparat strungul. Să nu credeţi că toate cele 12 ateliere au câte o încăpere separată. Nu, toate atelierele se află într'o singură cameră, iar copiii lucrează acolo pe rând.

...Va trece timpul şi copiii noştri vor deveni meşteri pricepuţi, care vor face pentru şcoala lor tot ce-i necesar.

Valentin SMIRNOV
„Directorul combinatului"

Am învăţat să fac obiecte de lemn

Inainte, când priveam diferite casete de lemn, cutiuţe sau policioare, mi se părea că le pot face doar meşteri foarte iscusiţi. Mult timp nu m'am putut hotărî ce muncă mă atrage mai mult şi în care secţie trebue să mă înscriu. Pentru a mă convinge, m'am dus în toate secţiile, pe rând. Am rămas foarte mirat când am văzut cu câtă îndemânare sculptează în lemn Valea Rusanov, din clasa a VIII-a B. Meşteşugul acesta l-a învăţat în tabăra de pionieri şi acum îl împărtăşeşte şi altora. Am întâlnit acolo mulţi copii din clasa mea şi am hotărît să învăţ împreună cu dânşii.

Acum ştiu şi eu să sculptez. La început se copiază pe placaj, cu indigou, desenul dorit. După aceea, figura se conturează cu cuţitul şi de jur împrejurul figurii se scoate stratul superior de lemn. Astfel desenul devine bombat. Apoi se acoperă desenul cu o bucată de piele, marginile se dau cu ulei, iar după uscare, cu baiţ şi lac. Noi am sculptat până acum un urs alb, un cerb, o maimuţă şi o vulpe.

Saşa BORZENCO

Jenia Oşarin, elev în cl. a V-a lucrează cu pricepere la o rindea lungă.

Primiţi comenzile!

In camera pionierilor s'a strâns colectivul de conducere al combinatului. Directorul Valentin Smirnov, şi şefii de ateliere cercetează noile comenzi. Şi nu sunt puţine!

Iată comanda primită dela femeia de serviciu a şcolii: „Să-mi faceţi vă rog, o ladă în care să încapă două găleţi". Iată comanda profesorului de Geografie: „Vă rog să-mi faceţi zece rigle lungi de 2 m. pentru hărţile geografice".

— Hai, copii, primiţi comenzile! — spuse Valea. — Riglele şi lada sunt pentru tâmplari. Le puteţi executa în câteva zile? întrebă el pe Oleg Poliacov, şeful secţiei de tâmplărie.

— Se face! Azi terminăm rastelul pentru drapel, iar mâine începem lada. Poate că în două zile suntem gata.

Distribuind comenzile, copiii au socotit că toate secţiile au de lucru pentru cinci zile.

— Dar până acum ce avem gata? întrebă Slava Ivanov, conducătorul unităţii.

— Pentru clasa a IV-a A, am lucrat decorurile pentru spectacolul „Cenuşăreasa". Le-am şi predat. Copiii s'au bucurat mult când le-au primit şi au început să facă repetiţiile — ne spuse Nina Silchina.

A venit vorba despre insigne. Toţi cei care, cu propriile lor mâini, vor face un lucru pentru şcoală, vor primi insigna „Tânărul Tehnician".

Colectivul de conducere al combinatului era gata de plecare, când s'a iscat o discuţie: să fie primiţi în ateliere şi copii din clasele mai mici sau nu? Cineva a spus că ei ar fi încă prea mici pentru o muncă atât de serioasă. Dar directorul propuse:

— Eu zic să nu le daţi un lucru prea complicat. Daţi-le ceva uşor. Lăsaţi-i să înveţe.

— Aşa este — spuse Slava — Credeţi că cei mici sunt proşti? Ehe, greşiţi, o să vedeţi voi ce isteţi sunt!

...Clocoteşte munca în ateliere! Jucându-se, copiii muncesc. Muncind, se joacă. Un astfel de combinat pionieresc este un joc foarte interesant. Totul e aici ca într'o adevărată uzină: Există şi o secţie de aprovizionare, una de desfacere şi chiar o secţie de control tehnic. N'ai cum să te plictiseşti! Doar să ai timp să execuţi comenzile.

V. GRANDOVA
G. JIURCHINA

O muncă adevărată

Funcţiunile cele mai de răspundere în combinatul nostru le au membrii colectivului de conducere al unităţii: Nina Silchina, Valea Parfenov şi Rita Penchina. Nina este şefa secţiei de desfacere. Copiii din această secţie trebue să controleze dacă comenzile s'au executat la timp şi apoi să transmită obiectele celor care le-au comandat. Valea şi Rita răspund de buna funcţionare a secţiei de aprovizionare. Acolo e şi mai mare bătaie de cap. Cei din secţia de tâmplărie cer: „Procuraţi-ne 2 kg. de cuie", cei care lucrează la teatrul de păpuşi spun: „Ne trebue pânză verde pentru decor"!

Dacă vă uitaţi în caietele de notiţe ale lui Valea şi Rita, veţi putea citi acolo următoarele: „De cumpărat: nasturi, aţă de croşetat, cuie, creioane colorate, o găleată, culori în ulei, clei..." De multe mai au nevoie! Totul trebue procurat la timp, altfel lucrul stă.

In ateliere vin să lucreze şi tinerii naturalişti, turişti, sportivi şi artişti. Unii fac suporturi pentru ghivece de flori, alţii fac beţe pentru hochei, ceilalţi decoruri pentru teatrul de păpuşi.

Slava IVANOV
conducătorul colectivului de conducere al unităţii.

Singuri ne facem cărţile

Aţi văzut, în camera noastră de pionieri, cărţi făcute de noi? Ele se fac la „editura pionierilor". Desigur nu avem o tipografie proprie. Dar nu-i nimic! Cărţile făcute aici nu sunt prea frumoase, în schimb sunt foarte necesare.

Unitatea se pregătea odată pentru pomul de iarnă. Toţi se întrebau: Cum să facem jucării, ce costume să pregătim, ce cântece să învăţăm de Anul Nou? Atunci am hotărît ca „editura" noastră să scoată o carte care să vină în ajutorul detaşamentelor. Din ziare şi reviste vechi am decupat articole cu sfaturi în legătură cu confecţionarea jucăriilor şi costumelor pentru „Moş Gerilă". Toate aceste tăieturi le-am lipit pe coale de hârtie groasă şi le-am cusut la un loc. Am obţinut astfel o carte. Am legat-o şi am pus-o la „colţul activului de pionieri". Avem şi alte cărţi făcute de noi: „Aşa procedează pionierii", „Despre prietenie", şi „Cum se duce munca în grupă". Ele ajută copiilor să se pregătească pentru adunări.

Zina ŞEVŢOVA
membră în colectivul de conducere al unităţii
Şefa „Editurii pionierilor"

(traducere din „Pionierscaia Pravda")

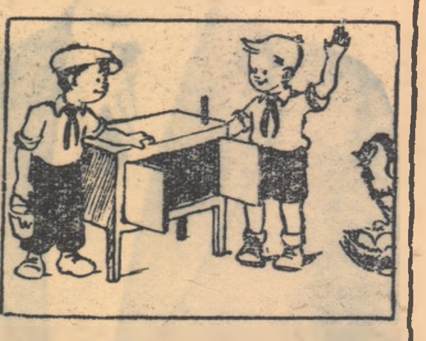

„Tragere de inimă să ai, că treabă e berechet!"

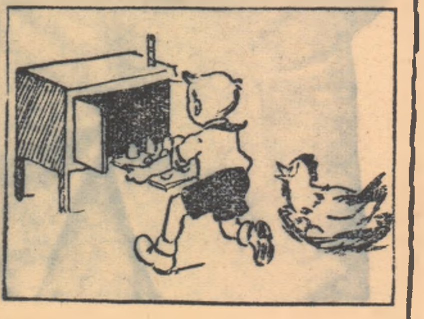
O întamplare cu doi băieţi şi-o clocitoare...

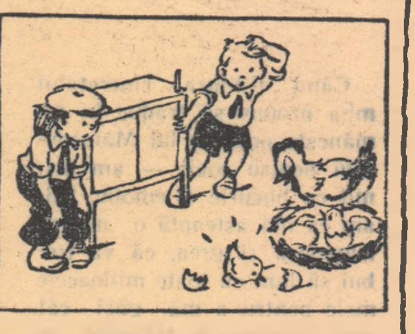
Aşa! Incă puţin şi clocitoarea e gata. Ce-om fi având noi nevoie de carte? Uite, ne descurcăm şi fără ea

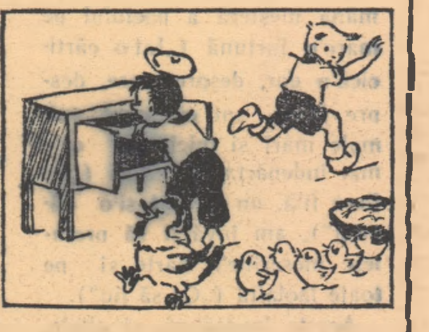
Am pus şi termometrul şi, cum s'ar zice, ne luăm la întrecere cu cloşca de alături. Vom vedea noi cine scoate pui din toate ouăle...

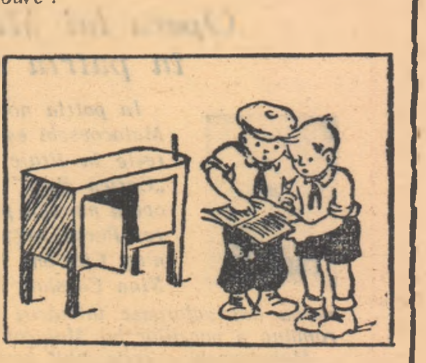
Aşezăm ouăle...

Iată şi primul pui. Dar nu dela clocitoarea noastră ci dela cloşcă.

Interesant! Puii cloştii au şi plecat la plimbare, iar ai noştri nici gând să se arate. De ce or fi întârziind oare?

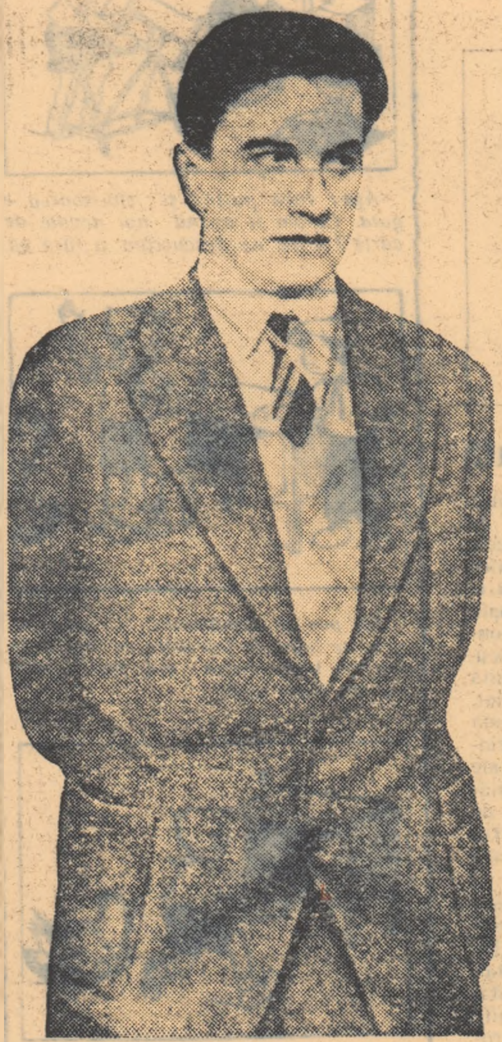
Cum? Numai 40 de grade? Păi, termometrul nostru a arătat tot timpul 80 de grade! Să ştii ca'n loc de pui am scos „ouă fierte".

★

Aşa ne-arată întâmplarea:
„Să'nveţi din carte mai cu sete!"
Altfel, e sigură urmarea:
In loc de „pui" scoţi „ouă fierte".

25 de ani dela moartea lui V. Maiacovschi

UN MARE POET al unei epoci mărețe

„Tot ce-am făcut
al vostru a rămas.
Și rime,
și teme
și cântece
Și vocea de bas".

Neasemuit de prețioasă este moștenirea pe care ne-a lăsat-o acela pe care Iosif Vissarionovici Stalin l-a numit „cel mai bun și mai talentat poet al epocii noastre sovietice".

Născut în familia unui brigadier silvic, în satul Bagdadi din Gruzia, la 7 (19) Iulie 1893 el a îndrăgit de mic munca și pe oamenii muncii.

Dornic să lupte, și cu o încredere neclintită în dreptatea cauzei proletariatului din Rusia, tânărul Maiacovschi, la vârsta de numai 15 ani a intrat în rândurile tineretului revoluționar din Moscova.

Munca de partid, cele trei arestări, precum și lunile petrecute în închisoarea Butârsk, sunt evenimente însemnate din viața sa, în vremea când își scria primele poezii.

Și revolta omului încătușat de regimul țarist străbate aproape tot ce a scris el până la Revoluție, momentul cel mai însemnat din viața lui. El a fost un luptător și un cântăreț al Revoluției victorioase. Cu o putere de muncă neistovită s'a dăruit Maiacovschi luptei pentru cuceririle Revoluției.

Maiacovschi a fost prezent cu arma scrisului peste tot unde era nevoie de el. Versul lui emoționant, rostit când cu gravitate și tărie, când cu ură și revoltă, când cu ironie și glumă, insuflă muncitorilor și țăranilor liberi, ostașilor roșii, dragostea față de patria sovietică.

Colindând neîncetat orașele Uniunii Sovietice, ținând conferințe și citind versuri în fața muncitorilor și țăranilor, Maiacovschi a cunoscut viața fericită a oamenilor sovietici, căreia i-a închinat adevărate imnuri de slavă! Imnuri care culminează prin măreția unor opere ca „Poemul lui Octombrie" și „In gura mare".

★ ★ ★

DIN COPILĂRIA ȘI TINEREȚEA LUI V. MAIACOVSCHI

(povestește mama poetului)

Incă dela vârsta de patru ani, lui Volodia îi plăceau mult cărțile. Adeseori mă ruga să-i citesc. Dacă aveam treabă și nu puteam, se întrista și începea să plângă. Atunci lăsam totul la o parte și îi citeam: la început povești, apoi fabule de Crâlov, poezii de Pușchin, Necrasov, Lermontov sau de alți poeți. Asta se întâmpla în fiecare seară. Cel mai mult îi plăceau versurile. Pe cele care îi erau mai dragi mă ruga să le citesc de două-trei ori, le memora și le spunea pe de rost, frumos și fără să greșească.

...La 7 Noembrie 1917 s'a petrecut evenimentul de importanță istorică mondială: Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Volodia a socotit această zi drept cea mai luminoasă și fericită din viața sa. Salutând Revoluția el a spus: „Revoluția mea!"

In autobiografie el a scris astfel:

„Octombrie. Dacă s'o accept sau nu? Asemenea întrebare pentru mine... nu a existat! Revoluția era a mea. M'am dus la Smolnâi. Am muncit. Tot ce mi s'a dat!"

Din primele zile ale instaurării puterii sovietice, el și-a închinat întreaga muncă patriei care pornise pe un drum nou.

Versurile lui poemele, îndeosebi opere ca „Vladimir Ilici Lenin" și „Poemul lui Octombrie" vorbesc despre devotamentul lui față de popor, față de partid și de conducătorii lui, Lenin și Stalin, față de construcția comunismului.

A. A. MAIACOVSCAIA

V. V. Maiacovschi în Casa Comsomolului din Crasnaia Presnea. Martie 1930

„Deadea Maiacovschi"

Când Editura Tineretului mi-a propus să traduc în românește poeziile lui Maiacovschi pentru copii — am primit cu bucurie și emoție. Stiam că mă așteaptă o muncă frumoasă și grea, că va trebui să lupt cu toate mijloacele mele pentru a mă găsi cât mai aproape de tâlcurile și măiestria originalului.

Am călătorit, cârmuită de mâna meșteră a poetului pe mare'n furtună („Iat-o cărticică'n dar, despre mare, despre far"), am cunoscut animale mari și mici, din cele mai îndepărtate ținuturi („Pe fiece filă, un elefant și-o cămilă"), am învățat să prețuiesc meseriile'n parte și pe toate laolaltă („Ce să fiu").

Aceste învățături, și altele, au fost strânse de Maiacovschi într'un volum pe care l-a dăruit cu dragoste „Copiilor". Pentru mine personal, ca artist și ca om, Maiacovschi reprezintă unul dintre cele mai înalte exemple, iar marea valoare a poeziei sale arată măsura pe care o poate atinge un creator într'o țară fără exploatare.

Ca nimeni altul, el a știut să vorbească dela tribuna poeziei, despre idealurile și luptele oamenilor, dăruind minții lor mai multă limpezime, voinței lor, mai multă tărie, sângelui lor mai mult clocot.

„Deadea Maiacovschi", cum și-a spus el singur într'unul din poemele lui, este și rămâne prietenul copiilor, prietenul oamenilor, prietenul poeților.

Nina CASSIAN

LINIȘTE IN APUS

— fragment —

Jos
praful de pușcă,
politica voastră!
Destul
ne-ați ținut
tot cu frica în sân!
E prima
republică
muncitorească!
Inlături
războinică
haită de câini!
Noi
Cerem azi pace!
Dar dacă ne-atingeți
vedea-veți
companii
întregi
cum pornesc.
Pe front
întâlnive-ți
voi, ațâțătorii
un singur
puternic
front muncitoresc!

In românește de
Veronica PORUMBACU

„Iat-o cărticică'n dar despre mare despre far"

— fragment —

Farul îți arată-așa:
de-i primejdie sau ba,
mari vapoare încărcate,
gâfâind,
se-adună toate.
Cât e valul cel cumplit,
stau
în golful liniștit...
Valuri nu's,
nici ploaie
deasă.
Puștii's pe uscat,
acasă.
Cartea mea le dă povață:
— Ca un far
să fiți în viață!
Celor prin furtuni plecați
calea să le-o luminați.
Ca să spună astea toate,
nenea
Maiacovschi
'n carte
a făcut cu luare-aminte
și desene,
și cuvinte.

In românește de
Nina CASSIAN

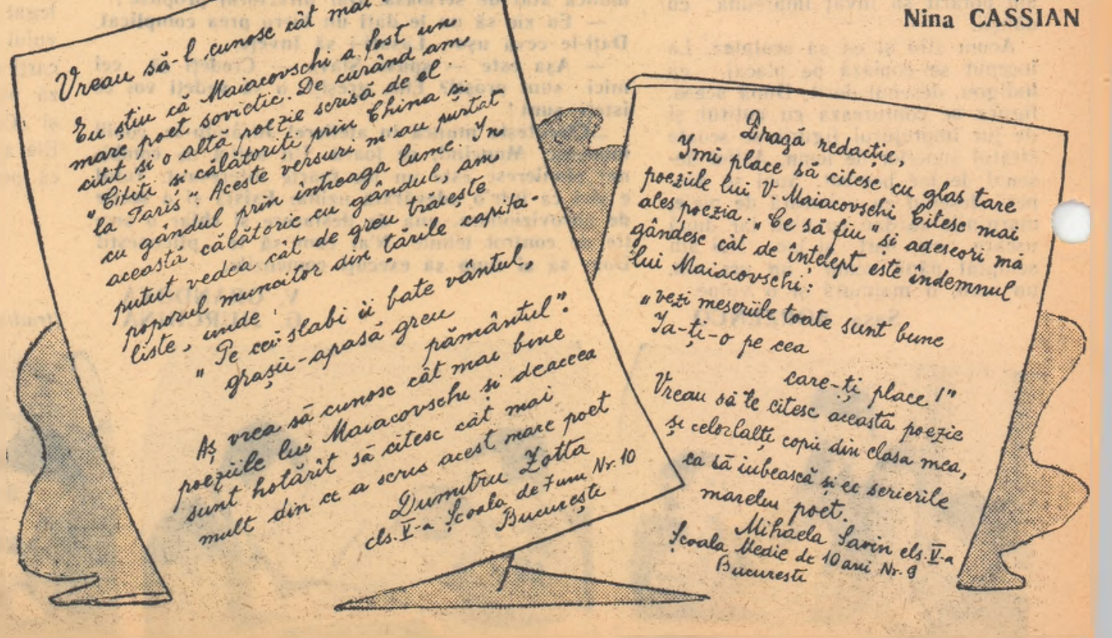
Opera lui Maiacovschi în patria noastră

In patria noastră opera lui Vladimir Maiacovschi este foarte iubită și se tipărește în tiraje mari. Numai în Editura „Cartea Rusă" au apărut traduceri din opera marelui poet, în 90.000 de exemplare. Poeții noștri de frunte: Mihai Beniuc, Cicerone Theodorescu, Maria Banuș, Nina Cassian, Mihu Dragomir și alții ne-au dat valoroase tălmăciri în Limba română a poeziilor lui Maiacovschi.

Maiacovschi a scris mult pentru copii și tineret. Editura Tineretului a publicat în ultimii ani cunoscutele și minunatele scrieri pentru copii „Ce e bine, ce e rău", „Ce să fiu" și altele. Tot Editura Tineretului a tipărit volumul „Copiilor".

Redacția și administrația: București Piața Scânteii, tel. 7 61 00, 7 60 10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".